

Arrest

nr. 220 152 van 23 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MAERTENS *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten. U behoort tot de Sheikhal clan van de Hawiye clanfamilie en bent afkomstig van het dorp Qamoqamo, ook wel Luglaaw genoemd, in het district Kismayo in de provincie Lower Juba.

Op 5 januari 2018 werden uw vader en uw echtgenoot gedood door Al Shabaab terwijl zij houtskool aan het maken waren nabij de rivier. Na hun overlijden startte u op 25 januari 2018 met een eigen kiosk waarin u thee en sigaretten verkocht om een inkomen te voorzien voor de familie. Ook de mannen van Ahmed Adobe kwamen vaak langs in uw kiosk. U werd vervolgens vier keer gebeld door Al-Shabaab. Ze zeiden u dat u moest stoppen met uw werk.

U zei hen dat u niets verkeerd deed en dat u zou stoppen met de verkoop van sigaretten, maar dat u zou doorgaan met het verkopen van thee. De dag daarop kreeg u opnieuw een telefoon. Daarin zeiden ze u dat u nog steeds aan het werk was. U zei hen dat u de overige sigaretten zou verkopen en geen nieuwe zou inkopen. De derde keer zeiden ze dat u hun eis genegeerd had, maar dat dit uw laatste waarschuwing zou zijn. Op 13 april 2018 kreeg u een telefoonoproep na het vrijdaggebed. Daarin werd u verteld dat Al-Shabaab een beslissing had genomen over uw lot, en dat u een ongelovige bent die weigert te stoppen met de verkoop van sigaretten en thee. Daarna werd het gesprek verbroken. Diezelfde dag rond zonsondergang ging u kort naar huis om uw zieke broer eten te geven. Uw zus bleef achter in de kiosk. U hoorde twee geweerschoten en vernam van burens dat uw zus Nimo gedood werd in uw kiosk. U vertrok vervolgens naar Kismayo. Daar verbleef u twee dagen alvorens het vliegtuig te nemen naar Mogadishu waar u op 16 april 2018 aankwam en nog twee maanden verbleef tot u het vliegtuig nam naar België op 24 juni. U bent België binnen gekomen op 24 juni 2018 en diende tien dagen later een verzoek tot internationale bescherming in.

Uw broer die met mentale problemen kampte is verdrongen na uw vertrek.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een medisch attest waaruit blijkt dat u besneden bent, een medisch attest van het Instituut voor Tropische Geneeskunde van 28/09/2018 waaruit blijkt dat u lijdt aan diabetes en hypothyroidie en een medisch attest van Dr. Ludo Barbé van 13/07/2018 waaruit bijkomend blijkt dat u lijdt aan ferriprive anemie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde recente herkomst uit het district Kismayo in de provincie Lower Juba.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot droogte in uw regio van herkomst strijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt, hetgeen de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst ernstig ondermijnt. Wanneer u gevraagd wordt of er ooit een droogte geweest is in uw regio, antwoordt u dat u zich geen droogte kan herinneren (CGVS, p. 7). Gevraagd of u ook niet gehoord heeft van een droogte in uw regio, zegt u dat er geen droogte was in uw dorp. Daarop wordt u opnieuw de kans geboden te vertellen over een droogte in het district Kismayo, waarop u een

derde maal reageert dat er geen droogte was. U verwijst enkel naar een droogte in de stad Mogadishu, maar geeft aan dat die niet zo ernstig was. De prijzen stegen wel ten gevolge van de droogte (CGVS, p. 8). Later in het onderhoud wordt u nogmaals de kans geboden te vertellen over eventuele droogte die u zich kan herinneren, waarop u nogmaals aangeeft dat u zich geen enkele droogte kan herinneren. U zegt wel dat er soms een tekort aan regen was, maar dat mensen daarvoor niet vluchtten vanuit de dorpen. Gevraagd of het tekort aan neerslag geen gevolgen had, geeft u aan dat er geen gewassen op de velden waren, de dieren geen eten kregen en de bomen wit werden. Aangespoord verder te gaan, zegt u enkel dat god toen regen bracht. Gevraagd of er ook gevolgen waren voor de mensen, stelt u dat de mensen afhankelijk waren van de mais en het sesam op de velden en dat mensen dus naar de stad gingen om hun leven verder te zetten. Een opmerkelijk antwoord gezien u eerder zelf aangaf dat er geen mensen verhuisden van de dorpen naar de stad omwille van de droogte. Gevraagd of er dieren stierven, antwoordt u enkel kort van wel (CGVS, p. 14). Uw uiterst beknopte verklaringen weten niet te overtuigen. Er mag immers verwacht worden van iemand die een droogte heeft meegemaakt dat die persoon doorleefd weet te vertellen over de gevolgen van die droogte.

Gevraagd wanneer dat tekort aan regen zich heeft voorgedaan in uw regio, zegt u dat het ongeveer drie jaar geleden was. U voegt toe dat recent alles oké was (CGVS, p. 14). Uw verklaringen hieromtrent verbazen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er inderdaad een kleine droogte was in uw regio in 2014 door verminderde neerslag. Voorts blijkt evenwel uit deze informatie dat uw beweerde herkomstregio ook op andere momenten getroffen werd door droogte in het laatste decennium. Zo was er een hevige droogte in 2012 en opnieuw een desastreuze droogte in de periode van 2016 tot 2017. Dat u deze droge periodes onvermeld laat, doet sterk twijfelen aan uw herkomst uit het dorp Luglaaw in het district Kismayo. Vooral de droogte die toesloeg in 2016 en 2017 zou u zich moeten herinneren. Dat u geenszins aangeeft dat de uitblijvende Gu- en Deyr-regens een enorme druk plaatsten op de weilanden in uw regio en dus ook op het vee, ondergraaft uw (recente) herkomst uit deze regio. In het bijzonder gezien uw familie landen bezat waarop sesam en mais geteeld werden. U geeft zelf aan dat de velden afhankelijk zijn van de regen (CGVS, p. 6 en p. 17). Duizenden mensen migreerden toen van het platteland van Lower en Middle Juba naar de stad Kismayo.

Voorts ontkent u dat er ooit clanconflicten zouden hebben plaatsgevonden in uw regio. Gevraagd of er ooit clanconflicten geweest zijn in uw regio, geeft u aan van niet. Gevraagd of die er werkelijk nooit waren en of u er nooit over gehoord heeft, geeft u aan dat uw clan, de Sheikhal, onder druk gezet worden door de troepen van Ahmed Madobe. Gevraagd hoe de Sheikhal door Ahmed Madobe en de zijnen onder druk gezet worden, vertelt u dat de velden van de Sheikhal in beslag genomen worden en dat de Sheikhal niet op dezelfde manier behandeld worden maar dat jullie desondanks met elkaar samenleven. Verder komt u niet (CGVS, p. 9). Dit is opmerkelijk, Kismayo is immers een etnisch diverse regio waar meer dan 40 subclans wonen. Verschillende clans staan er op gespannen voet met elkaar. Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat er in 2013 verschillende stammenconflicten woedden in het district Kismayo, en dat daarbij ook burgerslachtoffers vielen. Nadat de semiautonome regionale staat Jubaland werd uitgeroepen in mei 2013 door een aantal clanleiders onder leiding van Ahmed Mohamed Islam, ook gekend als Madobe en het hoofd van de Ras Kambooni clanmilitie, botste deze aankondiging op weerstand van andere clanleiders die zichzelf vervolgens uitriepen tot de leiders van Jubaland. Op 7 juni 2013 startten gevechten tussen de Ras Kambooni militie, behorende tot de Darod clanfamilie, en de Ormale clan, behorende tot de Hawiye clanfamilie. Bij deze gevechten vielen naar schatting 31 burgerslachtoffers. In het CEWERU rapport van september 2013 wordt uitgelegd dat de hernieuwde conflicten hun wortels kennen in de verhalen en perspectieven van de Darod en Hawiye clans over de burgeroorlog. Het CEWERU bericht over conflicten tussen volgende clans: de Absame, Marehan en de Harti sub clan (allen Darod subclans), en de Hawiye subclans. Een andere bron meldt gevechten tussen de Majerten en Marehan clans op ongeveer 20 kilometer van Kismayo waarbij 12 doden en 22 gewonden vielen. Een halfjaar na de aanvang van deze clanconflicten waren er in Kismayo nog steeds gevechten tussen verschillende clanmilities over de gecontesteerde Jubaland administratie die door de leider van de Ras Kambooni militie, in overleg met de Somalische regering, werd uitgeroepen in mei 2013. Ahmed Madobe werd ervan beschuldigd geweld te gebruiken tegen de clans die niet tot de Darod clanfamilie behoren. Dat u klaarblijkelijk niet op de hoogte bent van de clanconflicten die uw regio in 2013 en 2014 teisterden en een tol eisten onder de burgerbevolking, en in uw verklaringen niet verder komt dan aan te geven dat Ahmed Madobe land van de Sheikhal in beslag nam, doet verdere vragen rijzen over uw beweerde herkomst uit het dorp QamoQamo/Luglaaw in het district Kismayo.

Ook dient opgemerkt te worden dat uw kennis over de persoon Ahmed Madobe beperkt is, wat opmerkelijk is gezien het belang van deze figuur in het district Kismayo. Gevraagd wie controle had over uw dorp en regio bij vertrek, geeft u aan dat dit Ahmed Madobe was. Gevraagd over hem te vertellen, geeft u aanvankelijk enkel mee dat u hem nooit gezien heeft maar over hem hoorde. Aangespoord te vertellen wat u over de man hoorde, zegt u dat hij de leider is in Jubaland.

Hij zou Jubaland reeds 6 jaar onder controle hebben. Gevraagd naar de clan van Madobe, zegt u dat hij tot 'Kismayo' behoort (CGVS, p. 8). Opmerkelijk, aangezien uit de informatie van het CGVS blijkt dat Madobe behoort tot de Mohamed Zubeir subclan die deel uitmaakt van de Ogaden clan en de Darod clanfamilie. Gezien het algemene belang van de clan in de Somalische samenleving is het op zijn minst opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van de clanaffiliatie van een dergelijk belangrijk persoon. Later in het gehoor wordt u gevraagd tot welke groep Ahmed Adobe behoort. U geeft aan dat hij de leider is van de Jubaland troepen in Kismayo. Gevraagd of u andere namen kent voor die groep, herhaalt u slechts de Jubaland troepen. Gevraagd of u vernomen heeft bij welke groep of groepen Ahemd Adobe eerder actief was, geeft u aan van niet (CGVS, p. 15). Dat u er niet toe komt aan te geven dat Ahmed Adobe de leider is van de Raas Kambooni militie (RKB) plaatst de geloofwaardigheid van uw herkomst verder op de helling. De RKB groepering veroverde de controle over Kismayo in 2007 maar werd later verslagen door de Ethiopian National Defence Force (ENDF) die op zijn buurt de Marehan militie onder leiding van Abidriziak Taano aan de macht bracht. In 2009 namen Al-Shabaab en RKB, onder leiding van Hassan Turki, Kismayo opnieuw in. Later dat jaar verdreef Al-Shabaab RKB uit Kismayo, wat leidde tot het zijlijnen van Turki en tot de opkomst van Ahmed Adobe. Nadat AS in 2012 verdreven werd uit Kismayo, werd Adobe in mei 2013 verkozen als president van Jubaland.

Uw foutieve verklaringen met betrekking tot overstromingen in de regio zijn tevens treffend. Gevraagd of er ooit overstromingen geweest zijn in uw regio, antwoordt u kortweg van niet. Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat er wel degelijk verschillende overstromingen hebben plaatsgevonden in het district Kismayo. Zo werd de havenstad Kismayo en de kustregio van Lower Juba, waar ook uw dorp gesitueerd is, getroffen door een overstroming na een exceptioneel hevige regenval tussen 24 mei en 6 juni 2014. Het Internationale Comité van het Rode Kruis (ICRC) en de Somali Red Crescent Society (SRCS) kwamen de 23.000 slachtoffers te hulp. Vijf jonge kinderen verdronken door het snel stijgende water. Ook in mei 2015 zorgde een overstroming voor grote wateroverlast in Kismayo. Ook deze verklaringen doen verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst.

Verder slaagt u er niet in te vertellen over recente incidenten in uw regio. Hiernaar gevraagd, verwijst u enkel naar gevechten die zes jaar geleden plaatsvonden en een einde maakten aan de controle van Al-Shabaab over uw regio (CGVS, p. 8-9). Gevraagd of er recenter nog incidenten gebeurd zijn in uw dorp of uw regio, geeft u simpelweg aan van niet. Gevraagd of er dan werkelijk niets is voorgevallen, herhaalt u van niet (CGVS, p. 9). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat er zich wel degelijk incidenten hebben voorgedaan in het district Kismayo sinds de gevechten in 2012. Zo werden in maart 2016 drie medewerkers van Artsen Zonder Grenzen gedood in Kismayo. In januari 2018, amper drie maanden voor uw vertrek uit de regio, was er een zwaar vuurgevecht tussen de veiligheidsdiensten van Jubaland en Al-Shabaab in buitenwijken van Kismayo. Uit deze opsomming blijkt dat er dus wel degelijk incidenten plaatsvonden in uw regio waarover u iets had kunnen vertellen. Dat u niet in staat was ook maar over één gebeurtenis in de laatste zes jaren te vertellen, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.

Tenslotte weten ook uw verklaringen omtrent de voedselprijzen niet te overtuigen. Waar u correct aangeeft dat een kilo suiker ongeveer 17.000 of 18.000 shilling kost, is het opmerkelijk dat u voor olie, rijst en bloem afwijkende prijzen geeft. Zo geeft u aan dat witte olie 11.000 shilling per liter kost, terwijl uit de lijsten van FSNAU af te lezen valt dat die prijs eerder rond de 29.000 shilling schommelt (CGVS, p. 17). Over rijst geeft u aan dat de prijs afhangt van de kwaliteit. Waar u aangeeft dat de prijs kan schommelen tussen 6.000 en 12.000 shilling, blijkt uit de informatie voorhanden dat de prijs hoger ligt en eerder 16.000 shilling is (CGVS, p. 17). Tenslotte geeft u aan dat bloem ongeveer 8.000 shilling per kilo kost. Volgens de informatie voorhanden is dit echter het dubbele (CGVS, p. 17). Nogmaals gevraagd of een kilo bloem 8.000 shilling kost, antwoordt u instemmend. U voegt nog toe dat u de aparte prijzen niet goed kent omdat u mensen naar de markt stuurde met 100.000 shilling en een grote bestelling (CGVS, p. 17). Dat u zonder de correcte prijs van de benodigde goederen te weten geld zou meegeven aan chauffeurs, en simpelweg het wisselgeld zou aanvaardden dat ze voor u mee terug namen, klinkt weinig geloofwaardig. Uw verklaringen omtrent de prijzen van basisgoederen bevestigen het vermoeden dat u de regio reeds langer verlaten heeft. Bovendien is het opvallend dat uw verklaringen over de prijs van olie, rijst en bloem eerder overeenstemt met de gangbare prijs voor die producten in Somaliland.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt recent afkomstig te zijn uit het district Kismayo gelegen in de regio Lower Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomstregio in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Luglaaw/Qamoqamo in het district Kismayo heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 29/10/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden recente verblijfplaatsen in Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

In het midden van het onderhoud wordt nogmaals gewezen op het belang van waarheidsgetrouwe verklaringen met betrekking tot uw herkomst en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. U reageert slechts door te bevestigen dat u steeds in het dorp Luglaaw/Qamoqamo gewoond heeft tot uw vertrek in 2018 (CGVS, p. 14). Op het einde van het onderhoud wordt u geconfronteerd met de sterke twijfels die bestaan omtrent uw recente herkomst uit het district Kismayo (CGVS, p. 18). U blijft evenwel volhouden van daar afkomstig te zijn. U voegt toe dat u alle vragen over wegen en moskeeën kan beantwoorden. Gewezen op het feit dat uw geografische kennis van de regio goed is, maar dat u er niet in slaagt te vertellen over dagdagelijkse zaken zoals droogte, incidenten etc., herhaalt u dat u niet over incidenten kan vertellen (CGVS, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer."

Wat betreft uw medische problemen dient gezegd dat deze problemen niet ressorteren onder de vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen met een vrees voor vervolging omwille van hun ras, politieke overtuiging, religie, nationaliteit of hun toebehoren tot een sociale groep. Met betrekking tot de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar Somalië dreigt terecht te komen als gevolg van uw medische problemen moet worden gesteld dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische en psychologische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 11 januari 2019 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij benadrukt dat zij wél heeft aangegeven *"dat er kleine droogtes plaatsvonden in haar regio, dat de prijzen van de goederen stegen"*.

Ter verklaring van het feit dat zij niet op de hoogte was van de droogtes en clanconflicten, wijst verzoekster op haar *"verschillende ernstige medische problemen"*, op haar *"bijzonder kwetsbaar profiel"* en op de *"tal van persoonlijke problemen"* die zij kende.

Zij legt uit dat zij als vrouw niet op de hoogte gehouden werd *"van alle gebeurtenissen in haar regio"* en dat zij *"als jonge vrouw"* niet op de hoogte werd gebracht van clanconflicten in haar regio.

Verzoekster geeft aan dat zij wél informatie kon geven *"over mensen, gebeurtenissen, clans, ... in haar regio"*, zoals wie er aan de macht was, hoelang hij reeds aan de macht was, wie zijn voorgangers waren, over haar dorp, welke clans er leefden, over *"de verschillende dorpen, rivieren, bruggen in de omgeving"* en over de landbouw in het gebied.

Zij klaagt aan dat haar *"allerlei vragen over Kismayo"* gesteld werden terwijl zij *"er amper 2 keer in haal leven geweest is"*.

Verzoekster verwijst naar een advies van professor Abbink waarin gesteld zou worden dat “veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen” en dat “van hen evenmin verwacht kan worden dat zij de clanverdelingen onmogelijk allemaal van buiten kunnen kennen”.

Zij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiele motiveringsplicht.

Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing geen motivering bevat “omtrent het asielrelaas”.

Verzoekster vraagt in de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing “ingevolge artikel 39/2 §1,2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan”.

2.3.2. Voorop benadrukt de Raad dat een persoon die verzoekt om internationale bescherming de plicht heeft volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over het verzoek om internationale bescherming.

Het is in de eerste plaats aan verzoekende partij om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het ontbreken van deze elementen dient een bevredigende verklaring gegeven te worden. Dit is niet het geval.

2.3.3. Verzoekster legt geen enkel stuk voor ter staving van haar identiteit of nationaliteit (verklaring DVZ, vraag 24; notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 3). Verzoekster is in haar beweerd land van herkomst nochtans getrouwd, zij kreeg twee kinderen, alvorens zij weduwe werd en baatte maandenlang als eigenaar een kiosk uit waar zij *“thee, sigaretten en snoepjes”* verkocht aan *“iedereen”*, ook de lokale machtshebbers (verklaring DVZ, vragen 12, 15, 16). Het ontbreken van ieder begin van bewijs van identiteit en nationaliteit houdt dan een negatieve indicatie in met betrekking tot het asielrelaas van verzoekster. Er kan immers verwacht worden dat een persoon met een dergelijk profiel en die handig genoeg is om tot in Europa te komen, zich minimaal kan legitimeren.

2.3.4. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, zoals *in casu*, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de verzoekster om internationale bescherming in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerd herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel aantonen dat zij recent in de beweerd regio verbleven heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.3.5. Aangezien verzoekster verklaart van haar geboorte omstreeks 1992 tot haar vertrek in april 2018 te hebben gewoond in Qamoqamo/Luglaaw, Kismayo, Lower Juba, Somalië, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij daar opgegroeid is en 26 jaar heeft gewoond, alwaar zij huwde, kinderen kreeg en een kiosk openhiel. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle maatschappelijke en sociologische aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten, des te meer wanneer het gebeurtenissen betreffen die recent voor haar beweerd vertrek plaatsgrepen. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst uit Qamoqamo toe te lichten.

2.3.6. Verzoeksters kennis - over recente gebeurtenissen en clanconflicten, over de veiligheidssituatie in het district Kismayo in de provincie Lower Juba en over de lokale voedselprijzen toen zij in haar kiosk actief was - is echter onaannemelijk ontoereikend.

2.3.7. Zo beweerd verzoekster aanvankelijk meermaals dat zij zich geen enkele droogte in haar regio kon herinneren (notities, p. 8). Na herhaaldelijk gevraagd te worden naar droogtes in haar regio stelde verzoekster nog een keer uitdrukkelijk dat er geen droogtes waren, maar dat er soms een tekort aan regen was (*“Er waren geen droogte, ik kan mij geen enkel droogte herinneren, maar er waren soms een te kort aan regen, maar mensen vluchtten niet van de dorpen.”*; notities, p. 14). Waarom verzoekster dit niet eerder vermeldde toen haar gevraagd werd *“Is er ooit droogte geweest in de regio?”*, *“Heeft u gehoord van droogte in de regio?”* en *“Droogte in Kismayo?”*, is niet duidelijk, temeer gezien de verregaande gevolgen die zij aan dit *“tekort aan regen”* koppelde (*“Er waren geen gewassen van de velden, de dieren kregen geen eten, de bomen werden wit. [...] De prijzen gingen omhoog, zoals suiker en zo'n dingen - dieren gaven nog geboorte, maar ze waren zwak.”*; notities, p. 14). Temeer gezien verzoekster toen wel verwees naar een droogte in Hamar/Mogadishu (notities, p. 8).

2.3.8. Evenmin ziet de Raad in waarom verzoekster enerzijds spontaan liet optekenen dat mensen naar aanleiding van het voornoemde tekort aan regen niet uit de dorpen vluchtten (*“Er waren soms een te kort aan regen, maar mensen vluchtten niet van de dorpen.”*; notities, p. 14) om dan daarna te stellen dat mensen afhankelijk waren van de velden en door het regentekort *“naar de stad [gingen] om hun leven te managen”* (notities, p. 14).

Verzoekster past haar verklaringen aan naarmate doorgevraagd wordt. Haar relaas komt niet waarachtig over, gezien zij er niet in slaagt op een consequente en consistente spontane en doorleefde manier te vertellen over de problematische humanitaire situatie in haar regio.

2.3.9. Hoe dan ook blijkt uit verzoeksters verklaringen dat zij enkel weet had van het genoemde *“tekort aan regen”* *“ongeveer drie jaar geleden”* (notities, p. 14), maar niet dat zij op de hoogte was van de hevige droogte in 2012 en de verregaande droogte in 2016-2017. Volgens de informatie in het administratief dossier migreerden duizenden mensen van het platteland van Lower- en Middle-Juba naar de stad Kismayo omwille van de uitblijvende Gu- en Deyr-regens en de gevolgen hiervan voor de velden en het vee. Verzoeksters onwetendheid hierover ondermijnt de geloofwaardigheid van haar verblijf aldaar volledig, temeer gezien verzoekster beweerde dat de families in de regio en haar eigen familie afhankelijk waren van de velden en het vee (notities, p. 5, 17) en ze zelf door haar kiosk onmogelijk onbekend kon blijven met de duizenden migrerende plattelanders.

2.3.10. Dat verzoekster in die periode niet in of nabij (de regio) Kismayo was, blijkt nog uit haar onwetendheid over de overstromingen in mei-juni 2014, waarbij 23 000 mensen in de problemen kwamen, en van de wateroverlast in mei 2015. Verzoekster ontkende gewoonweg dat er ooit overstromingen zijn geweest (notities, p. 17) niettemin de zware gevolgen van watersnood.

2.3.11. Ook verzoeksters beperkte verklaringen over clanconflicten in de regio - *“Onze sheikhal worden onder druk gezet door de troepen van Ahmed Madobe, maar dat is niet direct. [...] We zijn landbouwers, ze nemen onze velden in beslag zonder het ons te vertellen en ze behandelen ons niet op dezelfde manier als anderen, maar ondanks dat, we leven samen met hen.”* (notities, p. 9) - geven geenszins blijk van een kennis van de clangemeenschappen in Somalië, dat volgens de informatie in het dossier in 2013-2014 geteisterd werd door verschillende stammenconflicten waarbij slachtoffers vielen.

2.3.12. Verzoeksters kennis van andere veiligheidsincidenten in de regio kan haar verblijf daar evenmin staven, integendeel. Gevraagd naar recente incidenten in haar regio, vertelde zij over de gevechten en bombardementen die plaatsvonden in 2012 toen Al Shabaab uit het gebied verdreven werd (notities, p. 9), maar ontkende zij meermaals dat er sinds dan nog andere incidenten hadden plaatsgevonden (notities, p. 9). Dergelijke verklaringen zijn niet te rijmen met de informatie in het administratief dossier, waaruit blijkt dat in maart 2016 drie medewerkers van Artsen Zonder Grenzen gedood werden in Kismayo en dat er in januari 2018 nog een zwaar vuurgevecht tussen de veiligheidsdiensten van Jubaland en Al Shabaab plaatsvond in buitenwijken van Kismayo.

2.3.13. Verzoeksters foutieve verklaringen over de clan van de lokale machtshebber Ahmed Madobe (notities, p. 8) en over de lokale voedselprijzen (notities, p. 17), nochtans essentiële kennis gezien zij een kiosk uitbaatte, bevestigen voorts haar onbekendheid met haar beweerde regio van herkomst.

2.3.14. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar het bijgevoegde *“Advies van het UNHCR”* over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak.

In het verzoekschrift voert verzoekster aan dat ze wél informatie kon geven *“over mensen, gebeurtenissen, clans, ... in haar regio”*, zoals wie er aan de macht was, hoelang hij reeds aan de macht was, wie zijn voorgangers waren, over haar dorp, welke clans er leefden, over *“de verschillende dorpen, rivieren, bruggen in de omgeving”* en over de landbouw in het gebied, herhaalt de Raad dan ook dat voornoemde flagrante onwetendheden verzoeksters recent verblijf in haar beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. De Raad merkt op dat in de bestreden beslissing onbekendheid wordt verweten met de *“(kleine)” dorpjes* uit haar omgeving of met *“de clanverdelingen”*. Integendeel, verzoekster kon haar clanlijn (*“Ik ben Sheikhal, Lobogay, Saidi Loboge, Roble Saidi.”*; notities, p. 4), de clans in de omgeving (*“Veel clans, maar er is een meerderheidsclan, Sheikhal, wayde, jeerir - er leven ook andere clans daar, dit zijn de meerderheidsclans.”*; notities, p. 4) en de clans in Somalië noemen (*“Habardigir, Abgaal,*

Majerteen, Hawale - die leven niet met ons, Marehan - ook, die leven niet met ons."; notities, p. 4). Zij kon tevens dorpen opsommen *"naar de richting van Kismayo"* (*"Als je naar de richting van Kismayo gaat, is er gobween - maar eerst als je luglow buitengaat, het ene dat je ziet is el jaalle, gobween, kademey, madhamato, bulo abliko en Kismayo."*; notities, p. 7), hoewel zij er nog maar twee keer geweest zou zijn (notities, p. 6; verzoekschrift, p. 11), en zij kon ook verschillende dorpen in een andere richting noemen (*"Als ik je naar die zijde neem, mukumani, hajow weyne, yoontoy, bulo gudud, warkoy, singaleer."*; notities, p. 7). Bijgevolg is het des te frappanter dat verzoekster onwetend was over gebeurtenissen die een invloed zouden hebben op haar dagelijks leven, zoals de humanitaire situatie aldaar en de conflicten en incidenten die een impact hebben op haar veiligheid. Het is immers niet ernstig dat verzoekster nagenoeg onbekend is met dergelijke basisaspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, terwijl zij wel andere abstracte kennis kan weergeven, zoals het probleemloos opsommen van dorpen *"naar de richting van Kismayo"*, hoewel zij daar nog maar twee keer geweest zou zijn (notities, p. 6; verzoekschrift, p. 11). Verzoekster kan blijkbaar theoretische informatie verstrekken maar geen informatie over het leven van een bewoner van haar omgeving en die op het dagelijks handelen aldaar weegt. Ze toont dus ook haar herkomst uit Somalië niet aan.

2.3.15. Verzoekster betwist niet dat ze onwetend was over aspecten uit haar leefomgeving en meent dat dit te wijten is aan *"verschillende ernstige medische problemen"*, haar *"bijzonder kwetsbaar profiel"*, haar *"persoonlijke problemen"* en het feit dat zij als (jonge) vrouw niet op de hoogte gehouden werd *"van alle gebeurtenissen in haar regio"*. Dit kan echter niet overtuigen. De Raad herhaalt van verzoekster kennis verwacht wordt die in haar dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kan worden ervaren. Dient te worden herhaald dat verzoekster er, ondanks de aangehaalde *"ernstige medische problemen"*, *"bijzonder kwetsbaar profiel"*, *"persoonlijke problemen"* en vrouw-zijn, kennelijk wel in slaagde informatie te verwerven over de dorpen onderweg naar Kismayo (een weg die zij slechts 2 keer aflegde), over de geschiedenis van haar dorp en over bepaalde machtshebbers in haar regio (notities, p. 4, 7-8), waardoor niet kan worden ingezien waarom zij in het ongewisse zou (kunnen) blijven of worden gehouden over ernstige droogtes, overstromingen, clanconflicten en de veiligheidssituatie in haar regio. Temeer gezien zij voor haar vertrek maandenlang een kiosk uitbaatte in haar dorp en zo dagelijks met vele mensen in contact kwam. Over haar cliënteel verklaarde zij namelijk dat *"iedereen"* bij haar over de vloer kwam, zelfs de lokale machtshebbers (*"Iedereen, mensen die de rivier overgingen, die melk kochten, de troepen van Ahmed Madobe, ze hebben een basis op een plaats die Gobween heet, soms kwamen ze omdat ze een controlerende deden, ze kauwen op qat daar."*; notities, p. 6). Het is redelijk te verwachten dat een uitbaatster van een dergelijke zaak, vele anekdotes en verhalen kan vertellen over haar klanten, en hoe deze omgingen met de milieu effecten op hun bestaan. Dit is niet het geval.

2.3.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan niet in het minst worden aangenomen dat verzoekster afkomstig is uit Qamoqamo/Luglaaw, Kismayo, Lower Juba, Somalië. Bijgevolg kunnen de door haar beweerde problemen met Al Shabaab zich onmogelijk (daar) hebben afgespeeld. De argumentatie in het verzoekschrift over haar asielaanvraag is derhalve niet dienend.

2.3.17. Waar verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud aanbracht dat zij besneden werd, wat wordt bevestigd door medisch attest van 13 juli 2018, neergelegd het op Commissariaat-generaal, verklaarde zij voor zichzelf niets meer te vrezen met betrekking tot haar besnijdenis omdat *"het is al gebeurd met mij"* (notities, p. 15-16). Zij gaf wel aan dat zij niet wilde dat haar dochters besneden zouden worden (notities, p. 15-16). De Raad kan dienaangaande enkel vaststellen dat verzoekster haar dochters heeft achtergelaten bij *"de vrouw van [haar] oom langs moederskant in Qamoqamo"* (verklaring DVZ, vraag 16) en dat de dochters zich aldus niet in België bevinden. De Raad dient er aldus van uit te gaan dat verzoekster haar dochters in veiligheid heeft achtergelaten. Immers anders besluiten zou een strafrechtelijke nalatigheid veronderstellen.

Verder toont verzoekster hoe dan ook geen herkomst uit Somalië aan. Bijgevolg kan evenmin per hypothese worden vastgesteld welke bescherming haar dochters zouden kunnen genieten in het land waar ze momenteel werkelijk verblijven, wanneer omwille van een gebrek aan medewerking, verzoekster verhindert dat dit bekend wordt. Dat verzoekster in werkelijkheid geen vrees koestert dat haar dochters tegen haar wil besneden zouden worden, blijkt nog uit het feit dat zij het niet nodig achtte VGM specifiek met haar familieleden die voor haar dochters zouden zorgen te bespreken (notities, p. 15-16).

2.3.18. De overige door verzoekster op het Commissariaat-generaal voorgelegde medische stukken maken melding van “*acné*”, “*diabetes mellitus*”, “*hypothyroïdie*” en “*ferriprievae anemie*”, maar hebben geen uitstaans met verzoeksters asielrelaas. Verzoekster stelt dit ook niet. Evenmin kan verzoekster deze medische toestand, die niet betwijfeld wordt, aantonen dat zij niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van de asielprocedure, noch dat het een negatieve invloed zou hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming (zie *supra*). De neergelegde attesten geven dit ook niet aan.

2.3.19. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Zij beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.3.20. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofdte van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonst noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Qamoqamo/Luglaaw, Kismayo, Lower Juba, Somalië zodat zij evenmin aannemelijk maakt dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in die regio.

2.4.2. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats(en) van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio of een land waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK